

День соборності України —

свято України, що відзначається щороку 22 січня в день проголошення Акту возз'єднання Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки, що відбулося в 1919 році.

**Офіційно в Україні
День соборності
відзначається з 1999 року.**

Історія свята

Ідея соборності бере свій початок від об'єднання давньоруських земель навколо князівського престолу в Києві, а її філософське коріння сягає часів Візантії.

Протягом віків її практичним втіленням займались українські гетьмани Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Петро Дорошенко, Пилип Орлик. У Х^{VII} — початку ХХ ст., коли українські землі були поділені між сусідніми державами: Польщею, Московією, Румунією, Австро-Угорщиною, ця ідея знайшла своє відображення у працях кращих вітчизняних мислителів, оскільки для боротьби за свої національні інтереси Україні була вкрай важливою територіальна єдність.

Підготовка «Акту злуки»

Українська Народна Республіка (1917-1920).

7 листопада 1917 р. була проголошена Українська Народна Республіка, до складу якої увійшло 9 українських губерній.

**19 жовтня 1918 року було проголошено утворення
Західноукраїнської Народної Республіки. Відтоді між
урядами УНР і ЗУНР велися переговори про втілення ідеї
соборності.**

1 грудня 1918 р. у Фастові був підписаний «Передвступний договір» про об'єднання УНР і ЗУНР, у якому було заявлено про непохитний намір в найкоротший строк створити єдину державу.

*Восени 1918 року після перемоги революції в Австро-Угорщині, на уламках монархії утворилися незалежні держави: Австрія, Угорщина, Польща, Чехословаччина, Югославія, а також (як наслідок збройного повстання 1 листопада 1918 року у Львові та інших містах цього краю) **Західноукраїнська Народна Республіка.***

*Уряд Західноукраїнської Народної
Республіки — Державний секретаріат — у
своїй зовнішній політиці під тиском
народних мас та Галицької армії на перше
місце поставив питання державного
об'єднання з Наддніпрянською Україною.*

*Досягнення державного об'єднання
розглядалося, по-перше, як втілення в
життя вікового прагнення українського
народу до державної єдності, а, по-друге, як
засіб об'єднати сили в боротьбі проти
зазіхання Польщі на українські землі.*

3 січня 1919 року
Національна Рада УНР у
місті Станіславі (Івано-
Франківськ) схвалила закон
про об'єднання
Західноукраїнської Народної
Республіки з
Наддніпрянською
Українською Народною
Республікою в Народну
Республіку.

21 січня 1919 р. в Хусті

*Всенародні збори
ухвалили приєднати до
Української Народної
Республіки
Закарпаття.*

*Наступного дня у Києві
в урочистостях з
нагоди свята Злуки
брала участь делегація
— тридцять шість
чоловік — Західної
області УНР.*

**Проголошення злуки було назначено на 12:00
годину 22 січня 1919 року, тобто першу річницю
проголошення четвертого універсалу про повну
незалежність України.**

22 січня було проголошено всенародним і державним святом. День видався погідний та гарний, з легким морозом. Київ був прикрашений національними синьо-жовтими прапорами, гербами. О 9:00 годині ранку в усіх церквах відправляли богослужіння.

Головні торжества проголошення злуки проходили на Софійській площі. При вході з вулиці Володимирської на Софійську площу було зведено тріумфальну арку, прикрашену старовинними гербами. Рівно о 12:00 годині розпочалася урочиста церемонія проголошення Акта злуки.

На масовому вічі посол Західноукраїнської Народної Республіки Л. Цегельський передав грамоту Національній Раді «Про об'єднання Західноукраїнської Народної Республіки з Великою Східною Україною» голові Директорії В. Винниченку.

22 січня 1919 р. у Києві на Софійській площі відбулися урочисті збори, на яких був проголошений Акт Злуки (об'єднання) українських земель, засвідчений Універсалом про об'єднання УНР і ЗУНР в єдину Велику Україну. Ним стверджувалось об'єднання двох тодішніх держав, що постали на уламках Російської і Австро-Угорської імперій в єдину соборну Українську державу, яка відтоді ставала гарантом загальнонаціональних інтересів українців. Століттями розірваний український народ визволився з неволі і возз'єднався на своїй землі в єдиній Українській державі.

Акт Злуки був глибоко детермінований історично і спирався на споконвічну мрію українського народу про незалежну, соборну національну державу. Він став могутнім виявом волі українців до етнічної й територіальної консолідації, свідченням їх самоідентифікації, становлення політичної нації.

Вперше за 600 років він став реальним кроком до об'єднання українських земель, що вплинув на подальші національно-політичні процеси в Україні.

*День Соборності — це нагадування
про те, що сила нашої держави — в
єдності українських земель.*

А поразка Української Народної Республіки нагадує сьогоднішньому українському суспільству про його роль у формуванні якісної і вольової політичної еліти, здатної гідно відповідати на геополітичні виклики, які стоять перед сучасною Україною.

*Встане славна мати-Україна,
Щаслива і вільна,
Від Кубані аж до Сяна-річки
Одна нероздільна.
Щезнуть межі, що помежували,
Чужі між собою,
Згорне мати до себе всі діти
Теплою рукою.
Єднаймося, братаймося
В товариство чесне,
Най братерством, щирими трудами
Вкраїна вокресне!*

